

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ русскихъ снятъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ „Библиотека наизнам. повѣстей” выходить по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца. Редакція и Администрація подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи засвѣтаются лишь на посередине застегнутое. Оглашена принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣль отъ однога строчки печатной, въ рубр. „Надоблане” по 20 кр. а. в. Реклама неопечатанійъ вѣль отъ порта.

Предплату иностранные принимаютъ: У Львовъ Администрація „Дѣла”. У Вѣдни Назаенштайн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Kieschergasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Назаенштайн & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Париже Agence Науна. Въ Россіи Редакція „Кіевскіхъ Старинъ” въ Кіевѣ, почтовы уряды и „Газета Бюро” В. Ф. Зама въ Одесѣ Дербасовская ул. д. Ралли 9.

ДѢЛО

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня зачинается II. четверть-рѣкъ сего рѣчного выдавництва „Дѣла” и „Библиотеки наизнам. повѣстей”. Просимо о выѣбываніе залегостей и скорѣе вѣновленіе предплаты.

Новоприступающій П. Т. Предплатники, „Библиотеки наизнам. повѣстей” одержать за доплатою I зр. початокъ повѣстіи Додета „Набобъ” (17 аркушъвъ).

На слѣдующій четверть рѣкъ будено высылати лише тымъ П. Т. Предплатникамъ, которымъ предплата ще не скончилася.

На адресовыхъ картикахъ сего числа зачинаено кождому, доки має заплачено.

Програма гр. Войтѣха Дѣдушицкого.

„Oświadczenie powinni bez dumy lud poznać, zbielić się doń, równać ze sobą i lud ten i język jego i obrądek, w przekonaniu niezachwianem, że ta wolność wszystko zbrata, a temu, co lepsze i wyższe, zapewni bez gwałtu w tem braterstwie zwycięstwo.”

Сими словами заканчивъ гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій два свои дѣтчи, держаній 15 и 18 сѣчня сего року у Львовѣ на тематѣ „O stosunkach Rusi za czasów Rzeczypospolitej polskiej”. Ихъ треба розумѣти такъ, що гр. Войтѣхъ жадає, щобъ интелигенція польска, а именно польска шляхта на Руси, вѣлизилась до народу руского, іднана его, а оттакъ старалася его вѣднати съ собою підъ взглядомъ насыковымъ и обрядовымъ, а гр. Войтѣхъ есть пересѣдчевый, що бѣзъ гнобленія народу руского, а давша ему вѣльность, польскостѣ остаточно ако що лучшого и высшего побѣдити мусить.

Коли кому, то гр. Войтѣху винні мы бути дуже відичні за то, що бѣть, передовыій Полякъ и ревный участникъ въ т. зв. „органичнѣй працї”, т. в. въ польонизаційнѣй роботѣ на Руси, бѣль часу до часу до колькома нерозважними словами розкрывше намъ такі хорошеній задушевній планы своихъ товаришъ и одномышленникѣвъ супротивъ руского народу! Вправдѣ планы та бѣль давна намъ вѣстнѣ и кульминують въ нивелациѣ всего, що рускимъ духомъ пахне. Але гр. Войтѣхъ любить чи хоче въ очахъ Русандахъ уходити за чоловѣка бодай крыхту приклониўшаго розовавши рускую народності, чимъ єи явнѣ

негаторы, крою гр. Голевскаго. И тому сло-ва его мусимо конче бодай коротко скоментувати, щобъ сть новымъ гладенькимъ псевдо-либераломъ и непрошенымъ протекторомъ Руси галицкой покинчти рахунокъ и показати рускому загалови, що изъ стороны фракціи гр. Войтѣха напомуна народови гровити таке саме небезпеченство, що и бѣль явныхъ нега-торівъ и нивелаторівъ Руси. Оттакъ ходить намъ о сконстатованіе факту, що медоточиви слова, які въ часѣ розвівть надъ внесеніемъ пос. Романчука въ нашбмъ соймѣ лились ширшою якъ взычайно струю въ усть деякихъ польскихъ пословъ, суть прошою маскою для нивелацийнѣихъ ихъ тенденцій, и що про-то категорія Поляківъ фасону гр. Войтѣха Дѣдушицкого вѣякій Русинъ вѣкрыти не може и не смѣє. Буде се и новый доказъ для сущности старої правды, що народови рускому не вѣльно надѣйтись якои небудь побѣги бѣль тыхъ псевдолибераловъ въ глансованихъ ру-кавичкахъ, хочь бы они голосомъ сиренъ до-настъ говорили, а всякимъ „Мирамъ”, „Ру-самъ” и еферамъ правительственнымъ може нашъ объективный вѣвѣдъ розкрыти очи, що о примиренію обохъ народностей нашого краю при тѣмъ складѣ рѣчей и черезъ тыхъ людей и бесѣди бути не може.

Статья наша въ тѣмъ предметѣ буде пандантомъ до увагъ, які насунулись намъ при оцѣнцѣ товариства „ochrony własnoſci ziemskiej”, до котрого то товариства такъ сердечно бажавъ „Миръ” притягнуты и Русиновъ. Тамъ забагаєсь декому посередствомъ кольонизаціи Мазурами и Познаньцями польщти Русь на-сильно, а тутъ має польскій „павникъ” на Руси вѣлизитись до „chlórk-a” руского и такъ довго ровняти его съ собою въ взглядѣ язы-кою и обрядовою, доки сей „czesciwy chłoperek” не замѣнить руского языка на польскій, а обряду греческого на латинський. Се ста-несъ, після думки гр. Войтѣха, бѣль „gwałt-u” посередствомъ хитрои повѣльної асимилациї, т. в. посередствомъ польской а навѣть и утра-вистичнї школы, польского языка въ ури-дахъ и судахъ, посередствомъ радъ повѣто-выхъ, писарѣвъ громадскихъ, касъ повычко-выхъ сть польскими капиталами, „kólek”, ре-формованыхъ Василіновъ и „kadry” о. Ка-

линки. Всѣ тіи средства суть добрѣ, бо не вы-кликуть въ Русинахъ тої ренитенції, якъ взычайно ви-кликує насильна и явна польонизація. Але всѣ та дороги суть добрѣ, бо ихъ освѧчає цѣль одна: поворотъ до „świetnych Jagielloniskich czasow”.

При тѣмъ наї буде наїмъ вѣльно скказати, що мы лишь дялого разправляемосъ съ осо-бою графа, бо днъ въ своихъ вѣчитахъ вы-ступинъ въ роли ментора, далекоглядного по-литика и исторіософа для тыхъ своихъ това-ришвъ по духу и плоти, що въ широти своїй просто негують Русь, тымъ неговав-немъ будять опозицію руску и — коротко кажучи — пеуютъ тиху и хитру „organizacji” врапцю. Щобъ-жъ своихъ товаришвъ тымъ лекше пересвѣдити о раціональності проек-тованої „тихої асиміляції” Руси съ Поль-щею, то графъ говорить до нихъ въ педеста-лю историка, немовъ-бы хотѣвъ скказати: слу-хайте лишь мої рады, бо я прійшовъ до неї яко исторіософъ. Доки Польща поступала до-рою, на которую я теперъ показую, доти Русь асимілювалася и було „świetnie”, познѣйше уживано противъ Руси средствъ нагальнихъ и ви-кликано вовка азъ лѣса. Хитростъ, интри-га, „Kalinkiada” передовеють!

По мнѣнию гр. Войтѣха держава польска була въ X. вѣцѣ ще не потрѣбна. Ради су-ществованія мали лишь державы: ческа, руска и полуднево-славянска. До-перва въ XIV вѣцѣ вытворили ви Локетокъ и Казимиръ Великій, два генії, що зрозумѣли становище польского народу въ Славянщинѣ и для мисія цивили-заційної и для пропаганды католицтва звучи-ли народъ въ политичнї цѣльости. Русь въ вѣкахъ X. и XI. становила въ поня-тию графа огромну варварску державу, котру оба Болеславы ходили лишь грабити. Съ смер-тю Мономаха Русь була порохомъ. Еи ни-щили усобицѣ, а несила ви спочивала головно въ тѣмъ, що она вѣтвилась бѣль культуры за-ходу. Церкви на Руси не посѣдала нѣакого значенія и не причинила до монархичної організаціи державы. Одна Червона Русь за-являла підъ Ростиславичами и Романовичами бѣль жизненnoї силы, бо оперлась о захѣдѣ. Тамъ и вытворилася шляхта на ладъ поль-ской, а въ шляхѣ добавляє графъ заснову до

Предплаты на „Дѣло” для Лестри: для Rossii: въ цѣлый рѣкъ . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . 12 рубл на півъ року . 6 зр. на півъ року . 6 рубл на четверть року . 3 зр. на четверть року . 3 рубл съ дод. „Библиотеки”: съ дод. „Библиотеки”: на цѣлый рѣкъ . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . 16 рубл на півъ року . 8 зр. на півъ року . 8 рубл на четверть року . 4 зр. на четверть року . 4 рубл на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . 5 — на цѣлый рѣкъ . 5 рубл. на півъ року . 3-50 на півъ року . 3-50 р. Для Заграницы, окрѣдно Rossii: на півъ року . 15 зр. на четверть року . 7-50 зр. на четверть року . 3-75 зр. съ дод. „Библиотеки”: на самъ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . 6 зр. Поодиноке число компту 12 кр. а. в.

людей, ласкавый пане!

— Ну, я же и не для себе ви предплачу, — отповѣвъ я.

— Такъ? — зѣтхнувъ бѣль, — то и на та-кій способъ бѣльше буде отповѣдна „Недѣльна Новина”. То прегарне выдавництво. Я симѣю можу припоручити ви єго.

— Я вже предплативъ „Недѣльну Новину”.

— Такъ! Ну, то тогдѣ мої газета зовѣться злишна. Обѣ однакового вѣботу, а до того мої „Труба Мира” ще й дорожжа.

Мое здивованіе було безъ краю. Я ще не бачивъ редактора, що не радъ прияти предплаты ви свою газету. Дѣстно, дивне чудо!

— Ну, ласкавый пане, — оказавъ я — я на всікій способъ бажаю предплатити вашу га-зету. Ось ви єшь: Прошу, дайте менѣ по-квитованіе.

— Нѣ, нѣ! — пробормотавъ бѣль и вхопивъ за край стола, — я не можу допустити до того. Моя совѣсть не позволяє менѣ прияти бѣльше предплату.

Якъ бачу, ви незвичайно скромный чоло-викъ, але менѣ нѣчо не обходить, яка ваша га-зета. Нехай собѣ буде, яка хоче, я бажаю пред-платити ви.

— Ось на тобѣ! — скрикнувъ редакторъ плакивимъ голосомъ и въ его маленькихъ лука-выхъ очахъ блыснула слеза. — Не губйтъ менѣ, але що я кождого року печатаю всого одинъ ну-меръ и то толькъ въ одній примѣрнику, то єи на дѣлѣ нема!

— Якъ же то: одинъ ну-меръ и въ одній примѣрнику!

— Та такъ: одинъ ну-меръ въ одній при-

— Я не збожеволѣвъ! Вѣрте менѣ, ю!

Але...

— Якъ собѣ хочете, а я не можу отогу-пнти. Я програвъ закладъ я, якъ чоловѣкъ гоно-рівий, мушу сповинти ѿї обовязокъ.

— Ну, тымъ спосібомъ ви убеге одну ро-дину, доведети ви до нужди! — и бѣль почавъ

въ розпушъ бѣгати по комнатѣ, такъ що менѣ стало жаль бѣднага. — Дайте менѣ слово, —

оказавъ бѣль по хвилі, — що не вѣдасте менѣ, аї ви ви- признаються у вѣбъ, бо толькъ тымъ чиномъ увѣльнюю бѣль вѣсть. Побожѣтъ, що нѣ- кому про те не окажете.

Я побачивъ, що маю дѣло съ божевольнимъ, а менѣ зацѣкало, якій тому буде конецъ.

— Ось ви єшь мої руки! Нѣкому нерозкажу.

— То велика тайна, ласкавый пане!

— Ну, слухаю васъ.

Оль подійшовъ къ менѣ зовѣться близенько и оглянувшись спершу всю комнту, чи хто не подолухує, прошептавъ дрожачимъ, глухимъ го-досомъ:

— Знаєте, ласкавый пане, газеты „Труба Мира” зовѣться нема!

— Якъ? Нема? Чому-жъ ви менѣ того за-разъ не скказали? Я вѣсъ не розумѣю.

— Бачите, „Труба Мира” дѣстає бѣль пред-платити субвенцію, отже нѣбѣ мушу вѣсти бути, але що я кождого року печатаю всого одинъ ну-меръ и то толькъ въ одній примѣрнику, то єи на дѣлѣ нема!

— Якъ же то: одинъ ну-меръ и въ одній примѣрнику!

— Та такъ: одинъ ну-меръ въ одній при-

Правительственный стовінь.

(Оповѣданіе за жадарскаго, Коломана Михаила.)

Лагодися, читателю почути незвичайної рѣ-чи: дѣвѣдясь про таке открытие, котре повинно счудувати правительство и отворити очи читаючої публазї. Другого подобного выпадку не отнайдете въ лѣтописяхъ. Огже слухайте.

Я поспоривъ разъ съ моєю любою кузинкою Анною про те, хто написавъ „Набобъ”, Додѣ чи Іокай? Мы умовились, що той, хто програвъ, буде мусить дати противникови бѣль листъ ѿ своею підписанію, а противникъ може на нѣмъ писати, що захоче.

Я програвъ. Она дѣтала бѣль менѣ бѣль листъ, але не написала на нѣмъ того, що я бажаю, т. в. що обовязується любити ви до гробу, а таке дивоглядне бажанье: „Подписаній обов-язується предплатити на имъ своею кузинкою Анною всѣ жадарскій газеты, що виходять въ Буда-Пештѣ”. Она знала, що я не падто интересуюся газетами, тожъ и забажала покарати мене. И треба скказати, було дужно удачно.

Я пойхавъ до ви-вѣдуючого бюро, щобъ дѣлати про всі газеты, що виходять въ Буда-Пештѣ, а потому пойхавъ по редакціяхъ. Нічого незвичайного менѣ не зуничилось, ажъ поки я не ви-шовъ въ редакцію „Труби Мира“. „Труба Мира!”... Я ви-шовъ нечувати, що єсть яка така газета.

— Се, ямовѣро, якій незначущій листокъ, — скказавъ менѣ одинъ знакомий.

— Менѣ здаєсь, — замѣтивъ другій,

„Труба Мира” правительственные выдавництво для народу.

Менѣ то мало обходило. Я має записану

улицю и номеръ дому редакції, и пойхавъ туда. Скоренько знайшовъ я на дверехъ таблицю

такій олігархичний самовольний устрій державний и покинувши народність руску и въ-
ру давну, злилася съ шляхтою латинсько-поль-
скою въ одну цѣлость, що панувала, а по при-
котру королевска власть збішла до чистого
вера. Сей часъ, по Люблинской унії — то
ідеаль гр. Войтѣха. Оттакъ думано якійсь
часъ о принятю протестантской вѣры обома
народами, о встанованю окремои народной цер-
кви, але, коли се показалось неможливымъ,
рѣшено весь народъ, польскій и рускій, при-
вести на вѣдро римско-католицкой церкви. Се-
дѣло починається съ панованьемъ Жигмонта III.

публика, прочитавши таку политиччу ист-
софію, закрашеву шляхотско-кастовою кра-
ззовум'ла докладно фантазіи графа Войтѣ-
хова, якъ въм'яне вадушевне нам'рен'е: златиньщи и с-
щити Русь. Що се утопія — та ще и
охота, нема що й кавати. Русь давнійши
не вин'шна — свѣдомый себе організмъ
котрого вольно графови зблизитись, але ко-
не дастесь зробити, бо рускій народъ
польскости а въ рускости видитъ то ви-
и красше, котре остаточно побѣдити му.
Графу Войтѣху дякуємо лишь за его о-
тость.

Рускі посли въ Радѣ державной.

Въ спеціальній дебатъ надъ будже промовляли послы: І. Оваркевичъ, В. Ко скій, К. Мандычевскій и К. Охримовичъ.

вже влатиницялась и спольщалась. Баторій
стрем'євъ до absolutum dominium, а се проти-
вилось вкъ-разъ самоволи олигархіи шляхот-
скої. Се, по гадцѣ графа, грѣхъ непростимый,
се и причина, що познѣйше виявились ковац-
кій повстання и велика религійно соціальна вой-
на Хмельницкого. На що було скрѣпляти
руско-православный елементъ, пытавъ графъ,
коли онъ вже розлѣтаєся? А такъ повстала и
Сѣчъ и братства Ставропигійскій на цѣлой
Руси, що спинили добре вачате дѣло асимі-
ляціи руского народу съ польскимъ! Графъ
сварить такожъ и на нетолеранцію латинського

Пос. Мандичевскій, подобно якъ
Озаржевичъ, вожадавъ подвышения до
епископа въ Станиславовъ (до 12.000 ар.)
датку на епископску канцелярію въ Стан-
иславовъ и высшихъ пенсій для тамошнихъ
лошанъ.

Пос. В. Ковальскій промовлявъ

данье скитовъ и братство Ставро-пятльныхъ.
Доверя Янушъ Острожскій, що зрѣкся на-
родности и вѣры руской, подобає графови.
О войнахъ козацкихъ графъ не вгадує нѣчого,
але хочь тѣ войны минули, то прецѣнь и ны-
нѣ графъ не есть певный своего и признає, що
межи шляхтою польскою и демократію рус-
кою лежить якійсь бездонный провалъ, що
икъ дѣлить отъ себе. Онъ каже, що духъ ко-
зачій живіє ѹже нынѣ в золоту вольності шлях-
ты уважав народъ рускій ѹже давно неволею
и тиранію. На то хоче онъ и найти лѣкъ, а
сімъ чудотворнымъ лѣкомъ есть „zblizenie się
do Jedu“ и рецепта, котру подали мы на пе-
редъ скитъ. Яко же становитъ буде за начин-
ка разбѣвъ. Первій разъ о неправильнос-
тіи школьнѣмъ надзорѣ въ Галичинѣ, с-
спекторахъ школъ, котрій по руски навѣ-
умѣютъ и поставивъ революцію, щобы и-
вано инспекторами лишь такихъ кандидат-
котрій выкажутся знаньемъ языка руского
другой беєздѣ пос. Ковальскій представилъ
що въ Галичинѣ нема рускихъ середніхъ
школъ, критикувавъ помыслъ утракви-
выказувавъ стремленя половизаційній вт-
шихъ школахъ и важадавъ другої Ру-
гімназії въ Галичинѣ и рускoi гімназії
Кодцмані.

такъ въ ось проводній гадки въ двохъ
чемъ вывязалася прикро дотыкаюча кожа
Русина полемика. Пос. Ковальскій въ с

бесѣдѣ подвѣсь покривданье руского
вѣнѣства староствами въ Бережанахъ, Зо-
вѣ, Жовкви и Дрогобычи при роздѣлѣ
могъ въ той способѣ, що староства не уда-
запомоги священникамъ, котрѣ не голосу-
на правительстvenныхъ кандидатовъ. Н
отповѣвъ пос. Охримовичъ:

ва выборы, бо тамъ выбранный посломъ г
вальскій. Якъ було въ другихъ повѣтах
знаю, а скажу лише що-до Дрогобича.
Ковальскимъ голосувало 10 священиковъ
заповѣтъ зас. Скобельскій Гончаровъ П

мърнику, который я жушу предкладати правительству, щобы выдали менъ субвенцю, мовъ то газета есть... Я чоловѣкъ съ родиною. Вы не скочите позбавити нась кусинка хлѣба. Пятеро дѣтей, ласковый пане, пятеро дѣтей! По моемъ выясненю вы, — не правда-жь? — не забажаете того, щобъ я вамъ за 4 гульдены печатавъ щотыждня по одному нумерови?

Я ажъ теперь почавъ разумѣти, что маю
дѣло не съ дурнемъ, а съ мудрагелемъ.

— А що жь, чи нема охотниковъ предила-
чувати вашу газету?

— Дуже мало. на рокъ зголосится одинъ, наибóльше два, але я виъ все отраджу. Така, бачите, доля воѣхъ выдавництвъ, що дoстають субвенцію. Прошу я васъ, кому потрѣбно такого выдавництва? На що печатати таке дранть? Щобы баламутити народъ? Я, ласкавый пане, чоловѣкъ честный, люблю свой родный край! Варте менѣ пане, що коли бъ з то

Былъ менъ, пане, що коли-бы я не бувъ въ та-
кихъ прікрыхъ обставинахъ, я бы въ одногъ хви-
лины не оставилъ тутъ и не „помагавъ бы пра-
вительству“... (Тымъ би хотѣть сказать, що не
прімаль-бы субвенції.)

Розумъся, що я ще разъ обѣцявъ редакто-
рови „Трубы Мира”, тому правительству-
ствовни, що я нѣкому не скажу и словечка, —
однакожъ въ нынѣшнихъ сумныхъ часахъ годъ
змовчати о тѣмъ, що є ще на свѣтѣ честній па-
тріотъ! Треба конечно звернути увагу правитель-
ства на его „стопи”.

Петиція черновецької „Рускої Ради“
въ справѣ руской гимназіи въ Коцмани.

Въ статії „Голосъ зъ Буковинъ“ въ ч. 33 „Дѣла“ представили мы дуже наглядно потребу заснованія рускої гімназії въ Кѣцмані. За тымъ промовляютъ не лишь етнографічній обставинѣ Буковинѣ, не лишь дидактичній взгляды, але и само справедливе понятіе программы рѣвноуправленія всѣхъ народностей въ Австро-Іії. Дѣйстно есть се за велика аномалія, щобы въ коронномъ краю большоѣ національна не посѣдала нѣ одного средства до свого власного духовного розвою, щобъ не посѣдала нѣ одної середніи школы, коли меншостямъ дано такихъ школъ ажъ четыри. Доки Буковину певні сферы уважали краемъ прихожимъ до експериментовъ организаційныхъ, такъ довго выключне форигованье иб-мѣдскаго языка въ школьнації, съ ущербоиъ обоихъ краевыхъ, могло бодай въ части и зъ певнаго одностороннаго погляду бути оправдане. Въ нашихъ часахъ однакожъ оскорблование правъ руского народу на Буковинѣ и выключне форигованье румунщины есть дѣломъ підъ воякимъ взглядомъ безцѣльнымъ, незручнымъ а що найважнѣйше — несправедливымъ. Русины Буковинській хотятъ розвиватись на своихъ питомыхъ основахъ и въ интересѣ самой же державы лежть, безъ довгахъ короводовъ вдоволити вѣт спроведливымъ, ще до того цѣсарскимъ словомъ апробованымъ жаданіемъ. Тому лишь съ всякою симпатією относимось до змагань нашихъ братовъ и бажаемо имъ бѣть отъ сердя скорои побѣды въ щасливо початомъ дѣлѣ.

Петиція выслана сими днями черновецкою „Рускою Радою“ до центрального правительства и всѣхъ клубовъ рады державной гласить въ скороченю:

„Съ конотигуцію звернено въ нашої державѣ велику увагу на розвой середніхъ школъ. Въ школахъ сихъ заведено воюди краевѣ языки яко выкладовій. Только мы Русины буковинській одинъ на всю монархію, не стались участниками сеї благодати, хотя на Буковинѣ рускій елементъ становитъ абсолютну большоѣ въ населеню. Въ Чернѣвцахъ жіе Русиновъ 8.232 душъ въ Черновецкомъ повѣтѣ 51.839, въ Серетокомъ 18.827, въ Сторожинецкомъ 22.919, въ Выжницкомъ 44.073 а въ Кѣцманьскомъ — 72.626, въ загадѣ на Буковинѣ 239.690 душъ. Північна Буковина есть про-те выключно чисто рускимъ краемъ. Потреба заснованія рускої гімназії въ Кѣцмані выплыває отже и зъ дуже ясныхъ етническихъ мотивовъ. Якимъ способомъ — пытаются петенты — думає правительство научити своихъ урядниковъ руского слова и письма? Станъ селянській процадає въ темнотѣ. Образованіе сюе одержує биъ въ колькадесяти школахъ народныхъ и на томъ все кончится. Лишась вправде церковь и наука устами духовныхъ. Але и тѣ духовници не мають средствъ, щобы выобразуватись въ дусѣ національно-рускомъ. Они зъ коначности, чи зъ другихъ взглядовъ проповѣдуютъ по румуньски, а народъ рускій зъ конечности гориеся до церквей греко-уніятскихъ, бутамъ чує живе свое слово. Зъ того и походитъ нарѣкання буковинського клиру православного на пропаганду католицку. Отже-жъ и въ интересѣ гр.-орієнтальной церкви лежить заснованіе рускої гімназії на Буковинѣ. Огповѣдно мѣсцевостемъ для рускої гімназії являєсь лишь Кѣцмань. Рускій народъ жіе въ томъ повѣтѣ компактною масою, повѣтъ посѣдає добру и легку комуникацію и съ прочими частями Буковинѣ и съ восточною Галичиною. Удержанье учениковъ буде дешевше якъ деинде, а навѣть и взгляды педагогично-моральний говорятъ за Кѣцманемъ больше, якъ заснованьемъ рускихъ паралельныхъ клясъ въ Чернѣвцахъ. Остаточно есть въ Кѣцманіи и готовый будынокъ на гімназію (касарня обороны краевої), а и релігійный фондъ буковинській жителій мѣста прійдутъ правительству охотно въ помочь материальну“.

Колонизація Руси Мазурами.

Надослано намъ друковану польську отзому підписану агентомъ Каролемъ Фридерикомъ Мейеромъ.

Колонизація Руси Мазурами.

Надослано намъ друковану шольську отзыву
подписану агентомъ Каролемъ Фридерикомъ Мес-
слиномъ зъ Голоскова коло Отынѣ п. заг.: „O-
siedlenie części dóbr Majdanu górnego we wscho-
dniej Galicyi.“ Въ той отзывѣ агентъ голоситъ
что п. Зигмунтъ Пѣвко, владетель Слободки лѣ-
сной въ пов. коломыйскомъ и Майдану горного
въ пов. надворианскомъ рѣшивая часть Майдану
горного отдать малыми парцелями рѣльникамъ
„nagodowości polskiej“, а Мессслинови поручивъ
перевести колонизацію. Тутъ донерва починаєся
прихваленіе мѣщевости, де подносится съ на-
тискомъ, что въ Майданѣ есть „też gzymsko-kato.“

licki kościół i osada gzymsko-katolicka, a 31 lipca odriust. "Околиця пріятна, грунтъ дючъ всяке збоже, въ мѣсци гута шкода, вля деревомъ, и т. д., отже заробокъ лѣтній Грунту до парцеляція есть 1000 Цѣлый грунтъ буде складатися зъ 12 б орного поля, а 6 молодого лѣса або зрубл. купѣ. Моргъ грунту продается пересѣчно разъ, а 25 зр. въ 10 лѣтахъ рѣчными разами, 5%. Менше якъ 6 морговъ не продадутъ, вольно набути 16 и больше морговъ. Кожиа пуючій одержитъ дармо ще 25 штукъ будынокъ и тымчасове помешканье на 6 лѣтъ. „Грунты — якъ каже агентъ — суть такъ дешево на продажъ, бо „Wielkożnyj jacy zyczy sobie mieć na swych objętych brachach prawdziwą polską osadę.“ Скішти весна близько! Наконецъ подано руту dniej Galicyi“ до Огынѣ.

Тіи отозвы цорозсылавъ агентъ Мазурщины по всѣхъ панахъ ѿ порученіи шобъ зъ уваги па „interes ludu i kraju“ завѣдомляли о тѣмъ свои „szapowne gшію“. Якъ бачимо зъ сеи отзы, на Руси суть агентуры, котрѣ зовсѣмъ явно вишують и переводять въ дѣло правду пановъ польскихъ зъ вѣхдної Галачини — колонизувати Русь Мазурами, парцелявати гружелише мѣжъ р旤льниковъ народности польської лише для того, щобъ множити на Руси „przy wie polskie osady“. Коли мы, обговорюючи проектъ „Towarzystwa ochrony własnoœci ziemi mazowieckiej“ вказали на правду его тенденцію, т. е. организацію Руси Мазурами, всѣ польскій газети падали на насъ мокрымъ рядомъ и гей-же то обурювались на наше подозрѣванье, а т. д. Цѣкава рѣчъ, що вы, панове, теперь говорите, коли мы наводимо слова зъ отзы, ючои Мазуромъ до колонизаціи Руси, — въ котрой такъ щаро высказуются горячі ціи пановъ польскихъ?! Ну, шило вылезло мѣшка — а на всякий способъ оно то харуристично, що польскій панъ выключает р旤льника ѻгъ участи въ парцеляціи все-же рускої землѣ а хоче на нїй мати prawie polską osadę!!!

Не берѣтъ же, панове, за зле зелено
канцлерови вѣмецкому, що онъ на польской
въ Познаньшинѣ хоче мати „echte deutsche
Ionien“....

Память Николая Устіянова

обходило товариство Русскихъ Женщино¹
Станиславовъ дня 29 л. марта вечеромъ въ²
турно-музычныи мъ въ комнатахъ руской читы³
Гостей наспѣло дуже богато. Вечеръ отъ⁴
предсѣдателька товариства, панна Ем. Ничай⁵
рѣчею, въ котрой указала на великий заслуг⁶
кйного поета для литературы галицкой въ⁷
тыхъ часахъ, коли лвьшь не многї труда⁸
нась на тбмъ поли. Почитаючи память Ничай⁹
торжествуе Руслан галицка хвалию своего бтром¹⁰
духового. Смѣло прияялись наші перши¹¹
ники за великий трудъ выобразованя своеї¹²
мои словесности, а плоды ихъ працѣ¹³ лвьшь
воюды. Рѣчь закончила и на Ничай¹⁴ заостри¹⁵
до Товариства Русскихъ Женщинъ, звонко¹⁶
до вытревалооти въ словесномъ дѣлѣ.

Въ программу сего вечера увѣйшли: упра
ла Лисенка зъ „Рѣздвиюи ночи“, отограна
Фортепианъ п-ною Ал. Бажаньскою съ
точностю; композиція о. Кумановскаго „Б
мотъ“, отограна дуже солодко на цитрѣ
Левицкою; сольно тенорове „Помаркѣль
ля“ Вахнянинъ, отдане по артистичному
Гушалевичемъ; декламація елегіи пок. Уст
вича на смерть Маркіяна, п-ны Громыко
„До Ластовки“ Нижанковскаго, сольно, отограно
п. Гушалевичемъ и „У суда хата бѣлъ“
еввцкого, отограно п-ною Ал. Бажаньской.
Литвою“ Лисенка закончено программу. Планка
рія Остермановна и И Шулисавока отограны
при супроводѣ фортепиану тую хорошу композицію
съ великимъ тепломъ и такимъ-же артистичностью.
Звѣстный фортепианистъ, баронъ Ромашкин
ливъ умнымъ аккомпаніментомъ привнес
кожь до свѣтлости вечерка. Всѣ екзекуторы на
зекуторки богаты и доброй программы
добре заолуженій оплески за свои труды.

Межи поодинокими кусаями деревенскими
хороші и основно выроблені отчты письмами
Гамораковна и Ал. Бажанько. Перша прем'єра
ка читала про житъ и литературу діячів
Николая Устіяновича. Оглянувши долю Рум'янцева
павованьемъ автографомъ ажъ до тридцяти
роковъ, згадавши про заседанье рускихъ
дѣдовъ на львовскому университетѣ въ Львовѣ
Ставроопагії, рассказала прелегентка о томъ
побудило Рум'янцевъ галицкихъ до труду въ
роднouю литературою, о часѣ Маркіяновичъ
вела рѣчь про обетаваны, въ которыхъ живъ
лавъ пок. нашъ поетъ Николай. П.за Ал. Бажанько
ока читала „Про поезіи Николая Устіяновича“
Прелегентка подала поглядъ на отдельность
лирической поезіи въ загалѣ, на проводи
якій находится въ Устіяновича поемахъ
выхъ: „Рекрутка“, „Земський рай“, „Шевченко“

тина", „Жебракъ", и др., на красоту формы и стилю его, а закончила интересную рѣчь свою загадкою, коли въ 1884 р. самой юи довелось бачитися въ Сучавѣ съ старенькимъ поетомъ и одушевилъ его привѣтнымъ словомъ.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Читальня въ Городенцѣ. Дня 27 грудня 1885 отбылося Загальній Зборы нашої читальній и выбрано новый Выдѣль. Той постараюся о хату, упорядкуванніе бібліотеки и предпізнати "Батьківщину", "Буковину" и "Дѣло" (зъ другои руки) и оставъ членомъ "Проеўтъ". На Рождество Хр. новый Выдѣль урядавъ опольну кутю, на которую явился оо. С. Макогонькій, Бурнадъ, такожъ п. И. Дяківъ, секретаръ громадскій, учитель М. Крушельницкій и кѣльканадъ членомъ. Всѣ пожелали собѣ веселыхъ созвѣти и перекушили, что Богъ дасть. Для 8 л. лютого о. р. вияла читальня наша громадній уѣздъ въ похоронахъ бл. п. Ілліи Миронюка, бувшаго заст. головы читальній и зложила вѣнце на его домовинѣ. — Для 21 л. лютого о. р. урядавъ Выдѣль въ комнатахъ читальній вечерь отъ танцами. Стало прибрано вѣнцами и образами, межъ тѣмъ образъ Найаси монарха. Комитетъ запросивъ членовъ читальній съ ихъ родинами а дальше урядникъ староста, урядъ податкового, ради поштової віади громадской. Прибуло такожъ колька паша. Вечерь открыты заст. головы, М. Крушельницкій, короткою але щироко промовою, а подлкувавши вѣмъ членамъ читальній за членовный уѣздъ въ забавѣ, якъ такожъ п. урядникамъ, що не погордили запрошеннями и явилися такъ численно, вѣсь многолѣтство Найаси монархови. Хоръ бгніявъ громко „Многая лѣта“. Потомъ заграла музика скочну коломийку и почалися танці. До танцю станили и паны и мѣщане, мось одна родина; въ було вѣнчихъ розбани, всѣ бавились, якъ дома. Селяни импозували своею деликатностю въ поведенію съ женщинами и съ пашами, такъ що не только чужихъ, але и своихъ дивувало. Передъ вечерию отчтавъ М. Крушельницкій монодрамъ Гр. Цеглинського „Пригоды въ житѣ“, который дуже розвеселивъ зѣбранихъ гостей. По отчтавъ внесено столы и подано, що Богъ дасть. Всѣ гості засѣли разомъ, не буду тутъ пана ачъ Ивана, всѣ були рбні. За столомъ вношено тоасты и выголосувано рбні бѣзды. По вечери знову заграла музика въ гості дальше въ танцѣ. По кождому танцу спѣвано рука пшона. Якъ до танцу, такъ и до сїї гориули всѣ разомъ. Около 2 години по півночи попрашавъ М. Крушельницкій короткими словами гостей вѣтъ розбійши въ мирѣ. Члены читальній не могли натѣшитися, що першій разъ въ житї такъ красно бавилися. Була то перша руска забава на большій розмѣрѣ, которая щодо кождому взглядомъ дуже добре удалася. Гостей всѣхъ було падъ 70 осбѣ. Чистого доходу мала читальня 6 р. Честі Городенчукамъ, що пробудилися зъ довговікового сну и отчутую на добру дорогу. Толькъ такъ дальше, а не только овон але и чужій вѣсъ поважати муть. — М. Крушельницкій, заст. головы, Іоанъ Лавришко въ Ник. Сливинській, члены Выдѣлу.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Далій хдѣ спеціальнихъ дебатъ надъ бюджетомъ.) Пое. Кронаветеръ виступивъ паче въ своїй бѣздѣ дуже отчтавъ противъ поліції, которая нелюдою обходится съ людьми обжалованніемъ о яку прізвінію похітничу. Ось сказавъ: Въ предложеніи закону о соціалістахъ казано мѣжъ іншимъ що соціалістична злочинцівъ хоромъ мають уважаннію за похітничихъ а треба що съ ними обходиться якъ съ простими. Того паки що не потреба було, бо поліція въ теперій не відчує съ ними обходитися. Одного редактора університету пр. у Відні зауджено на 12 лѣтъ вязниць то, що открыто у него тайну друкарю въ асаслано его до Пильзни до найтажшої вязницѣ Австроїї; тамъ мусить бути якъ прости розслідування, якъ сидѣти въ келії лише шестъ стопъ довго. Іїї! А якъ обходиться отъ людьми которыхъ відомо, що здрадає здраду стану бгнії кару въ Субенъ компонії пущено на волю, але мимо того ведено ихъ артилерією рѣзь мѣсто въ кабданахъ ажъ до староства а паки втакт вислано ихъ шупають до мѣсяця привніти вѣтності, бо сказано, що они небезпечні для гори вѣтна. Десь суть закони котрій дозволяють звільнити? Чи можна отже дивуватися, що слово анархістовъ множиться? — Право автобуржмія про переходъ стакомъ черезъ законъ о волоції-їнв. Інв. безпосредній а свободою для деявицівъ якъ найбільша. Въ одомъ слухаю и. пр. дѣміївъ держано въ Мистельбаху одного цивілера. Руки можуть въ тѣмъ мѣстѣ не потреба зовсімъ циз-грифіатора; що жъ мавъ той чоловікъ робити, въ чого виши вже не має заробку. Ось бувъ дѣміївъ бібліотекомъ и его давній майстеръ прославивъ ему зъ Відні роботу; поліція и бібліотека змінила и перезловувала всѣ листы, що написана у насъ особиста свобода? Ого! въ начинії до хати побѣї компанія найпростішіхъ іцаїть, вискидають завагоній жінки зъ телії, роздирають сїїники и подушки, бо капає, тамъ може бути укрита яка замазана га-дѣміївъ. Чи президентъ министръ, наколи-бѣ се листа его жінці, дивувай-би на то рбнодуш- — А якъ у насъ заховувася тайна листобу?

Мені самому переловили листъ а бтакъ казали обтобрти собѣ въ фінансову дирекцію. Я поглощавъ до дирекція а тамъ каже мені урядникъ: Тутъ єсть листъ для васъ. Добре, кажу; але що коли то фінансова дирекція стала листописомъ? Та бачите, какже урядникъ, въ листѣ може бути загравична газета, а тогдъ вамъ треба заплатити порто. Я витягну два крейцарії, отставу передъ урядника и кажу: ось вамъ два крейцарії, давайте скоды листъ. Урядникъ не хотѣть брати гроші, бо каже, може въ листѣ нема газети. Тогда я кажу ему: отъ я не рбмъ въ себе дурнівъ, вамъ не іде о порто а въ хотѣли бы лишь сконфіскувати газету, що єсть въ листѣ; бтдайте листъ, або покажйтъ, що маєте наказъ зъ суду листъ задержати. Урядникъ бтдавъ листъ. Познайшо довѣдавъ я, що урядникъ сїї самъ колька разомъ вазначивъ, такожъ и въ імені австрійского учительства въ хотѣвши, що Славяніе воїводи отрашно розньмокують и т. д. На юго папады отповѣдь ему министеръ просвѣтъ д-р Гаучъ, который такъ промовивъ: Високо палаго! Хочъ я думавъ досперва познайшо промовляти, то однакожъ мушу вже при юї случайності забрати голосъ. Мушу тутъ промовити, бо мій передбесідникъ промовлять, тутъ не толькъ яко посольство супротивъ министра, але якъ самъ колька разомъ вазначивъ, такожъ и въ імені австрійского учительства въ хотѣвши, що учительство почудо заразомъ въ слова міністра. Мій передбесідникъ бткликувавъ до учительства въ такій способъ, що коли-бѣ то не було въ юї палатѣ, аби притивъ него инакше въступити. Учитель будуть муси выбирати або розпорядження отвѣтчального шефа або то, що имъ радати підъ заштато не нарушамо посольською. (Олеоски єтъ правицій; голосъ зъ лѣвцій: Острійшій тонъ зъ лави; голосъ зъ лѣвцій: Мій передбесідникъ зачепивъ міністерство просвѣтъ за разпорядження въ сїї палатѣ, аби въступити. Учитель будуть читати въ Станіславові о поезіяхъ Уотіановіча. Трудъ похвали добротний. — Д-р Щ. Сельскій давъ въ свій другий бтчій "О воздушній а здоровій" ясній поглядъ на уловіві, підъ якими організмъ людкій може здорово розвиватися и звернути свою увагу головно на потребу чистого воздуха въ хаті. Свою споетереженію оперъ прелегентъ на дотепершніхъ дослідахъ гніїнія и погонія дейлі рбні експериментами фізікальними. Огніть отзначавася ясното поданого предмету.

— Комитетъ бтчій товариства „Русинъ Дамъ“ складає сїї прилюдно щаре Спаси-Богъ Ві. д-ру Щастному Сельскому, пані Олександру Бажанькій и д-ру Омелянові Калітковому за наукову бтчій, держаній ними въ користь бдніхъ учениць-Русинокъ. Рбні-ж складає Комитетъ щиро подяку Товариству им. Шевченка за безплатне печатання оновлення бтчій въ Станіславові. Предметъ будуть майже всесторонно въчершаній и отданій частымъ языками и хорошими стилемъ. Присутній мали на устахъ лиши слова уважання тѣмъ бльше, що п-н Олександра въ колька день бтакъ мала читати въ Станіславові о поезіяхъ Уотіановіча. Трудъ похвали добротний. — Д-р Щ. Сельскій давъ въ свій другий бтчій "O воздушній а здоровій" ясній поглядъ на уловіві, підъ якими організмъ людкій може здорово розвиватися и звернути свою увагу головно на потребу чистого воздуха въ хаті. Свою споетереженію оперъ прелегентъ на дотепершніхъ дослідахъ гніїнія и погонія дейлі рбні експериментами фізікальними. Огніть отзначавася ясното поданого предмету.

— Комитетъ бтчій товариства „Русинъ Дамъ“ складає сїї прилюдно щаре Спаси-Богъ Ві. д-ру Щастному Сельскому, пані Олександру Бажанькій и д-ру Омелянові Калітковому за наукову бтчій, держаній ними въ користь бдніхъ учениць-Русинокъ. Рбні-ж складає Комитетъ щиро подяку Товариству им. Шевченка за безплатне печатання оновлення падъ 50 зр. За комитетъ: Іосифа Вахнянина.

— Впр. еп. Юліанъ Пелешъ въїздить сїї дніми до Відні въ справѣ вменованія крълошань капітули, котре має наступити що сего місяця. Въ понеділокъ Впр. Юліанъ будъ у п. намѣстника и того-ж дня вернеть до Станіславова.

— Въ депутатії до Відні, щобъ зложити подяку Е. Вел. цісареві и папѣ (черезъ пуніцітуру) за основаніе Станіславовскогого епіскопату, мають єхати якъ довѣдуюся, оо. Т. Лбовічъ зъ Кутъ, катихъ І. Лавриновичъ зъ Станіславова, К. Коцецкій зъ Черновець, и д-р Русланъ євг.к.

— Товариство ремесличе „Зоря“ устрою въ неділю дні 11 о. м. въ сїїхъ комнатахъ музикально-декламаторскій вечірекъ и запрошує сїї дніми оновлення бтчій въ Станіславові.

— Протестъ противъ выбору о. Кор. Мандичевскаго, внесено до Рады державного Русинами, що поширили кандидатуру Впр. еп. Пелеша, комою легитимація не знайшла на столько мѣднайшою, щобъ унезажнити выборъ. Внесе отже признати выборъ важнимъ.

— Мітрополичій Ординарій въїздить дні 13 з марта до 1475 розпорядження, котримъ взыває „съ всюю рѣшительностю“ архідієзальне священство, пригадуючи ему „обязанності канонічного послушаності“, щобъ „всмикаються“ бтчій въ Станіславові. Господаръ буде залагоджена підъ егомъ бжанія. Въ Петербурзѣ отвоято до сїї ухвали конференція дуже холодно, бо сумніваються навѣть, чи Австрія въ Англія приотали бы на то, щобъ въкананье постановъ конференції поручити Россії. Нов. Времъ, какже, що конференція лѣпше бы зробила, наколи-бѣ заміяла зложеньє князя Александра зъ преогола, если-бѣ и дальше опиравася.

— Перемиська еп. Консисторія руко вимузає свою делегатомъ до Заряду польськихъ „Кої ѿкъ гоїніць-їхъ“ о. Северина Тороньского, вице-ректора духовної семінарії, на мѣсто перше вимузаєного о. крил. Лъва Готеровскаго, бо той єсть делегатомъ мітр. Консисторії лъвівської.

— За упскій днішъ п-н Нін. Устінівича и Ян. Шевденіцкого отправлено заходомъ въїзду „Братства оо. о. Николаїа“ въ Станіславові 25 з. марта помінній богослуженіе. До соборної латургії становило сїї о. деканомъ Гарасимовичемъ б-вівіаніївкою. На середині церкви вимузаєлась монахи, уложенія зъ тисового каміння, украшена вінцами, зъ котрими стремѣвъ високій дубовий крестъ зъ лентами. Цѣлкомъ устроєнъмъ занявся п-н Т. Стакінський, що для кожного народного дѣла жертвує охотно свои труди. Церкви заповінила вѣрній зъ Станіславові, Вовчинці, Креховіч, Орішевичъ, Угринова, Угорникъ и другихъ поблизу сїї села. Краснорѣччу прощодѣлъ о девяти чотирьма вимузається п-н А. Закінський и зачінчивъ овое слово теплою згадкою про обохъ покойниківъ, що їхні посвятинії спровадили поврѣній собѣ народъ бгть читанія часописа „Наука“ єтъ додаткомъ „Слово Боже“, яко розносаючи засады, противній ученню св. кат. церкви.

— Мітрополичій Ординарій въїздить дні 13 з марта до 1475 розпорядження, котримъ взыває „съ всюю рѣшительностю“ архідієзальне священство, пригадуючи ему „обязанності канонічного послушаності“, щобъ „всмикаються“ бтчій въ Станіславові. Господаръ буде залагоджена підъ егомъ бжанія. Въ Петербурзѣ засуджений на 8-дніевний арештъ академікъ п-н Теоф. Коцковскій и Курбасъ п-н поддалисъ въторокъ, а п-н Марковъ п-н поддалисъ пнівъ. — За участю въ Кирло-Методіївському торжеству въ Петербурзѣ засуджений на 8-дніевний арештъ академікъ п-н Теоф. Коцковскій и Курбасъ п-н поддалисъ въторокъ, а п-н Марковъ п-н поддалисъ пнівъ.

— Президентомъ мѣста Львова вибраний 79 голосами на 97 голосуючихъ на ново п. Домбровскій, бувшій лікерікъ. Вице-президентомъ вибраний п-н Мохнацкій 70 голосами. Д-р Грызецкій одержав 15 голособъ.

— Зъ Скопова пишуть намъ: Дні 23 з. марта отбудося у насъ посвященіе школи оо. І. Борисовичъ, Ст. Сапрунъ и Миронъ Литинськимъ при числений участії нашихъ громаданъ. О. Сапрунъ вибралося краснорѣчче слово въ будинку церкви, а п-н І. Борисовичъ въ будинку

НОВИНКИ.

— Наукові бтчій д-р Ом. Каліткового „О паденію Новгорода“, п-н Ол. Бажанькій „О сїїхъ вимузається въ Станіславові, Вовчинці, Креховіч, Орішевичъ, Угринова, Угорникъ и другихъ поблизу сїї села. Краснорѣччу прощодѣлъ о девяти чотирьма вимузається п-н А. Закінський и зачінчивъ овое слово теплою згадкою про обохъ покойниківъ, що їхні посвятинії спровадили поврѣній собѣ народъ бгть читанія часописа „Наука“ єтъ додаткомъ „Слово Боже“, яко розносаючи засады, противній ученню св. кат. церкви.

— За участю въ Кирло-Методіївському торжеству въ Петербурзѣ засуджений на 8-дніевний арештъ академікъ п-н Теоф. Коцковскій и Курбасъ п-н поддалисъ въторокъ, а п-н Марковъ п-н поддалисъ пнівъ. — За участю въ Кирло-Методіївському торжеству въ Петербурзѣ засуджений на 8-дніевний арештъ академікъ п-н Теоф. Коцковскій и Курбасъ п-н поддалисъ въторокъ, а п-н Марковъ п-н поддалисъ пнівъ.

— Президентомъ мѣста Львова вибраний 79 голосами на 97 голосуючихъ на ново п. Домбровскій, бувшій лікерікъ. Вице-президентомъ вибраний п-н Мохнацкій 70 голосами. Д-р Грызецкій одержав 15 голособъ.

— Зъ Скопова пишуть намъ: Дні 23 з. марта отбудося у насъ посвященіе школи оо. І. Борисовичъ, Ст. Сапрунъ и Миронъ Литинськимъ при числений участії нашихъ громаданъ. О. Сапрунъ вибралося краснорѣчче слово въ будинку церкви, а п-н І. Борисовичъ въ будинку

школьномъ по его посвящению. Громада Скопинъ годинъ буде такъ уложеный, чтобы студентки могли и то мозы учиться. — Справедливо за мѣча чернѣвеца „Gazeta Polska“: „Сумно намъ что и тутъ не обѣшося безъ додатку шовинизму... Вже же мусить то сильно Русиновъ болѣти, що институтъ буде чисто-румунскій, коли больша половина правоудалныхъ въ Буковинѣ есть народности рускою. Институтъ буде удержаный коштомъ религійного фонду, а сей такъ добрѣ рускій, якъ и румунскій! Буть то западо очевидный замахъ на руманизованье рускихъ дѣтей и бѣль конечно мусить окоробитъ народній чувства Русиновъ... Справедливо можна бы оспытатися, чи тутъ мѣлі на цѣли просвѣту и науку, чи руманизацію православныхъ Русиновъ?»

— Зъ Комарна пишуть намъ: Якъ Турка съ своею радою поїтъю, такъ Комарно бѣдне съ своею радою громадскою. Провизорія! Вже два разы сего року були дуже оживленіи выборы, а новіе ради нема. При обѣихъ выборахъ вышло 14 Русиновъ. При першихъ выборахъ посталі були двѣ партії жидовской и одна противъ другої заѣло боролася. Упавши партія жидовска внесла протестъ противъ выборовъ, до того проголосу прилучивъ и двоѣ, хочъ вѣтъ проїтъ Полака були тому протестови противъ. Выборы звалено. Наступили другіе выборы и о толькѣ отмѣнныи булы ихъ результатъ, що побѣдженій цершилъ разомъ корифей жидовской увѣйши теперь до ради, а замѣсть двоїхъ впередъ выбраныхъ Русиновъ поставлена другихъ двоїхъ Русиновъ, одного зъ нихъ потара комарильского. Противъ тихъ выборовъ пойшовъ зновъ протестъ. И хто знає, доки буде треваги таа провизорія...

— Читальня въ Вербовицѣ, пов. теребовельскаго, устроила недавно научно-забавній вечеринкъ, на котрѣ кромѣ господарѣвъ прибули о. Н. Танчиковскій съ родиною, пп. малярѣ А. Ковалській и Лісиковскій съ родиною, учитель І. Ковалській и Доманіцкій, и други. Привѣтное слово выголосилъ дуже хорошо малярѣ п. Ковалській. По демонстрації одного хлопчика слѣдувалъ гарній отчить учителя п. І. Ковалського „О штуцѣ другої карской“. Потому пойшли спѣви „Щасті намъ Боже!“ и „Кобы менѣ недѣлѣ дождати, а по сбѣвахъ отгйтъ учителя п. Доманіцкого „О выхованію дѣтей“. Отгакъ одна дѣвчина отдеклямовала стихъ „Цѣліка“. Музика заграла „Миръ вами братя“, а ч. пѣвець церк. зъ Могилницѣ, Качановскій отдеклямовавъ дуже забавно: „Якъ котъ зѣвъ четыри волы“. При вечери грали музыка народній аріи, а предсѣдатель читальнѣ о. Таачаковскій виѣть тоасть въ честь Найлон. Пана. По вечери розпочала молодѣжь забаву съ танцами. П. Лісиковскій дуже сердечно всѣхъ помѣщавъ. Серде радувалось стороньскому чоловѣкови, коли видѣвъ, якъ люде приходять до познанія и щастія. Коли то по сусѣдніхъ Вербовицѣ селаахъ позаводятся читальнѣ?! — Гратъ Русинъ.

— Краевъ Рада школнина рѣшила, що въ народныхъ школахъ не вольно брати такоѣ за ветуний винти.

— Сенквестрація за непередплачуванье „Szkola“ Якъ респектують запевленія п. намѣтника, що „Szkola“ ве буде нашимъ народнимъ школамъ накидувана, видимо зъ него документу, который тутъ въ рускомъ перекладѣ подаємо: „Ч. 1529. До мѣсцевъ ради школыной въ ...“. За рокъ 1885 не заплачено доси належності за часописъ „Szkola“ въ квотѣ 2 зр. а. в. Наколи-бѣ ве зверено належності въ протагу 8 днівъ, буде она стягнена примусово въ дорозѣ сенквестрації на кошть довжної стороны. Ц. к. окружна Рада школнина Львовъ дnia 12 марта 1886. Ц. к. сенквестникъ намѣтництва и предсѣдатель: Ко синський.

— П. Титъ Будзыновскій, управитель взорвеної школы рукою у Львовѣ наложивъ овогды одному ученикови той-же школы посѣдченіе о зложению оплати школыной на звичайному отрывку паперу, безъ печатки, и до того ще и — въ языцѣ польскомъ. Брать того ученика удався до п. управителя, щоби довѣдатися, чи документъ себѣ єсть офиційнимъ документомъ, чи приватною паперкою. На поставлене запытанье п. управителя отговѣть, що сей квигъ на побрани належності школыной походить дѣйстно бѣтъ него, и що нема на нѣмъ печатки, то званився тымъ, що п. Савчинський мавъ забрати друкорты и печатки зъ канцелярії съ собою до Вѣдна. П. управитель признава, що були въ его канцелярії наѣтъ рускій друкортъ, але и тѣ забравъ стъ собою п. Савчинський до Вѣдна. Въ концѣ додавъ заключотані, потѣшночи пытаючо, чо чей знайде що яка печатка въ канцелярії та „приложу“ до него квиту. Потомъ взялъ квітокъ и отйшовъ. Кождому насуято отої пытани. 1) Чому п. Будзыновскій, яко управитель рускій школы, выставляє ученикамъ польскій поквитованія? 2) Зъ якої причини пише офиційній документы на обрывкахъ паперу безъ всякої ознаки о можности контролю надъ побраними грбшми? 3) Въ якой цѣлѣ п. Савчинський забравъ друкорты школыной и печатку школыной до Вѣдна? Quoique tandem, пане Будзыновскій?

— Доповняючі выборы до ради поїтowychъ отбутятся: 1) въ Скалатѣ: дnia 4 л. маю одного члена зъ сельской групи а дnia 20 л. цвѣтня одного члена зъ групи мѣстъ; въ Камінцѣ дnia 18 л. маю одного члена зъ сельской кури.

— Православній буновинський фондъ религійній осно- вує своимъ коштомъ румунскій ценою на правоудалныхъ дѣвчатъ. Школа та буде приватною отъ публичніхъ характеромъ, входить въ житѣ вже съ рокомъ школыной 1886/7, а курсъ науки тривати буде сѣмъ днівъ. Статутъ школи каже, що въ двоїхъ першихъ класахъ буде викладовою мовою мова матерна т. е. румунська, руска або нѣмецка, а въ дальшихъ пятьхъ класахъ викладъ буде лише румунський. Рука мова буде обовязувати вагально, а подъ

никъ, якъ звѣтно, побирають и побирають субвен- жа, якъ були за поїздніхъ двохъ лѣтъ, по- щю правительству, а пок. Щебальскій буде уступиати, бо не доцуети до того замѣ- однімъ зъ найбѣльшихъ вороговъ нашого роз- конкуренція збожевъ, котрѣ есть въ станѣ пародного, нашого языка и літературы. Нехай ему Богъ простити!

— На „Рускій Слѣдникъ“ приходили п. Т. И. Майба зъ Тарнавки, А. Наковскій зъ Иблонова, И. Хаджай зъ Грымалова, А. Глушкевичъ зъ Краснеставець и Тома Даковъ по 60 кр.; о. о. Кипріян Добрянський зъ Лежажова 1·20 зр., Монцібовичъ зъ Суходоля 60 кр., И. Карапанъ зъ зъ Ярославля 60 кр., И. Хотинецкій зъ Ярославля 1·20 зр.

— Дробій вѣсти. Ювілейный бѣсідъ оголосивъ пана римскій на часъ бѣль 4 цвѣтня до 31 грудня с. р., а Вар. інгр. Сильвестръ вислать вже у сїї боравѣ до гр.-кат. Священства дотичну курену. — Е. В. цѣсарь дарувавъ на реставрацію гр.-кат. церкви въ Бурштынѣ 100 зр. — Королева сербска Наталя має сего лѣта за порадою лѣкарївъ приїхати до Крынцѣ. — Въ цвѣтѣ сокальскій цеолівали рѣки Бугъ, Соколікъ и Рата грунти и домы въ Сѣлці безлѣкімъ и въ Новомъ Дворѣ, але школы великої не було. — Въ Ланчинѣ завязують тамошній ремісники окреме товариство промислове. — Въ Дукили ишовъ въ ночи отражникъ дороги по мостѣ, на котрѣ не було (!) поруча, упавъ у воду и уточился. — Астрономъ вѣденіскій бѣркъ ще два доси незлани астероиди межи Юпитеромъ а Марсомъ. — Въ готелі галицкій и другихъ підряднихъ жидовскихъ готеляхъ у Львовѣ дѣються дуже часто крадежи на заїздніхъ гостяхъ, которыхъ допускають самі кельнеры.

Вѣсти зъ Аепархії Львовской.

Конкурсъ на цар. Імельницю дек. скальского надання ординаріятскаго розписала митрон. консисторія ухвалою зъ дня 1 цвѣтня с. р. до ч. 2133 отъ речанцемъ до 27 мая 1885.

Введеній: о. Іоанъ Чапельскій, яко префектъ студій въ гр. кат. духовній семінарі; о. Іоанъ Бирчакъ, дотепершній завѣдатель парохії Чоланії, яко завѣдатель парохії Підбережъ, болеховскаго деканата.

Каноничну институцію получивъ о. Левъ Гриневичъ, дотепершній завѣдатель капелланії Гозѣйт, изъ парохію Чоланії, дек. болеховскаго. — Задобовано до кан. институції о. Іосифа Шанковскаго, изъ парохіи Олеконч, дек. отрійского.

Завѣдательство капелланії Кутыща, дек. залозецкого, п-лучивъ о. Іосифъ Бородієвичъ. Завѣдательство — ех. саррено парохіи Николаївъ, бобрецкого деканата, поручено сусѣдніому душнастрю зъ Підѣяркова о. Іоану Честиньскому.

Намѣстництво визначило плату для о. Петра Крипакевича, префекта закристії при архіакадр. церкви св. Георгія, въ рійній квотѣ 400 зр. и плату для приватного обігрунника въ Гнилихъ, въ рійній квотѣ 210 зр.

Вѣсти зъ Епархії Перемышльской.

Задобительства получили оо.: 1) Конст. Грицакевичъ, зъ Беньони, въ пар. Смольнику, дек. затварницкого; 2) Мих. Туряньскій зъ Порѣї, въ пар. Вислокъ нижній, дек. яловскаго; 3) Ів. Яворскій зъ Липи, въ катол. Нанова, дек. устрицкого.

Камон. институцію получили оо.: 1) на капел. Сириня, дек. старо-самбірскаго, о. Юл. Бѣлянський зъ Нагуевичъ, а завѣдатель Сиринѣ, Францъ Рабѣй, перемѣщений на сотрудника въ Нагуевичахъ; 2) на пар. Улючъ, дек. бѣрчанскаго, о. Петръ Тутановичъ зъ Ялинъ, а завѣдатель Улюча Іоанъ Констанкевичъ перемѣщений на завѣдателя до Ялинъ, дек. сяніцкого.

Камон. институцію получили оо.: 1) на капел. Сириня, дек. старо-самбірскаго, о. Юл. Бѣлянський зъ Нагуевичъ, а завѣдатель Сиринѣ, Францъ Рабѣй, перемѣщений на сотрудника въ Нагуевичахъ; 2) на пар. Улючъ, дек. бѣрчанскаго, о. Петръ Тутановичъ зъ Ялинъ, а завѣдатель Улюча Іоанъ Констанкевичъ перемѣщений на завѣдателя до Ялинъ, дек. сяніцкого.

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— Въ спрѣтъ купна вояжескыхъ ремісниковъ безъ посередництва ліверантъ въ зголошуватися господарямъ до земельної комісії ремонтъ ч. 3. у Львовѣ (зъ шевѣй). — На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— Въ спрѣтъ купна вояжескыхъ ремісниковъ безъ посередництва ліверантъ въ зголошуватися господарямъ до земельної комісії ремонтъ ч. 3. у Львовѣ (зъ шевѣй).

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— Въ спрѣтъ купна вояжескыхъ ремісниковъ безъ посередництва ліверантъ въ зголошуватися господарямъ до земельної комісії ремонтъ ч. 3. у Львовѣ (зъ шевѣй).

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

— На выставу товару опасового у Віднѣ Галичаны мѣжъ іншими: бар. Роман Городенки товаръ подольській мѣшанинъ ненікимъ; гр. Сѣм'яновскій-Левицкій зъ ссыю бѣць краевій мѣшанинъ съ кельчанъ Шенфельдъ зъ Букачовець товаръ пра. Зелінськъ зъ Ізѣбенка бѣць карпатскій Southdown; бар. Ромашканъ бѣць і онинъ беркшири.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1563 136—?

мамо злон дороги зъ подальшихъ навѣтъ стоять и въ другихъ деканатѣвъ, въ числѣ такъ великимъ, что вычлены вѣхъ было бы трудно. Дакуемо Всч. Отцу Токару за его сердечне надгробие слово, а Всч. о. декану Радивичу за проводъ въ похоронѣ, п. Бурбелеи за участъ въ похоронѣ отъ сибиряками, и вѣхъ членено зображеніемъ парохіанамъ и людямъ зъ сибирскихъ сель. Нехай тѣ слова, Вн. Добротѣ, будуть для Васъ заплатою отъ позбѣшеннѣ вдовы и сиротъ и вѣхъ. Всевышний хоронить Васъ отъ подобныхъ ударовъ судьбы!

Софія Сосновска, вдова. Северина Сушкевича, Стефани Шведзинка, Марія и Ярослава, дочки. Романъ Сосновский, сынъ. Михаель Шведзинскій зять.

Подіка.

Непощадна смерть забрала менъ дорогого мужа и друга о. Дмитрия Стѣфа. Вахняка по доволголѣтнѣ, мучительной слабости. Въ тѣй пе-чальнѣй для бѣднѣ вдовы хвили наилѣпши добрѣ люди, что поспѣшили осушити еи слѣзы, и тымъ дикую вселюдо.

Именно дикую отъ серця Всч. о. Красицкому, Шанковому, Икаловичу, Бурачниному, Іос. Левицкому, Кучининому, Недельскому, Хомину, Мармуровичу, Федюкови и Базилевичу за ихъ участъ въ похоронахъ покойного, Всч. о. Іосифу Тиховичу за его трогательнѣ, всѣхъ до слезъ порушише слово надъ могилою незабутнаго моего друга. Спаси Гѣрь Вамъ, Всечестный Отцѣ!

Особливи же подіку выражаютъ Всч. о. Іос. Левицкому зъ Гавриловки, который подѣль часть слабости якъ въ похоронѣ заявивъ самоотверженіе, иныхъ незвычайно, и истинно-братно та субодоку зачівівѣть, такожъ Вн. обывателья памятству Дубсу, котрѣ дѣломъ и словомъ оказались наилѣпшиими и горю чоловѣческому тепло сочувствующими людьми. Для нихъ и Всч. о. Левицкого не стає менъ словъ до належато подіки, а молю лишь Бога, щобъ Онъ оторицею надгороднѣхъ ихъ и дѣти ихъ за все, что здѣлали для покойного и бѣднѣ вдовы.

Глянки 19. (31.) марта 1886.
Михаїла изъ Малицкихъ Вахнякова.

НАДОСЛАНІЕ.

Помоги для пенающихъ средстѣвъ. Якъ часто присоѣдя коробы журу и недостатокъ для родинъ тихъ, шо правен руки своихъ, мусль стараться о свое щедреніе удержаніе. Треба отжъ отъ привыкнѣмъ подістѣвъ, шо папи аптекарь Р. Брандъ въ Циркуѣ вже бѣль давнѣхъ лѣтъ выдає даромъ для людей немающихъ средстѣвъ а спадкоемъ на недуга жалудка, угробы, жовчи, геморроиды и т. д. свою славно вѣйтѣ пигули швабарской, а чтобы ихъ одержати, треба лишь просто до него отнести.

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыши. Цѣна одной пачки 20 кр. За опакованіе и посылку почтою числится 10 кр.

Матеріи на одѣжь

лишь зъ треваломъ овечиной вонны для мужчины середнаго росту

3-10 метра $\left\{ \begin{array}{l} \text{за ар. 4-96 кр. зъ доброн. вонны овеч.;} \\ \text{на } 8- \text{ зъ лапин. вонны овеч.;} \\ \text{одно убрание } 10- \text{ зъ тонк. вонны овеч.;} \\ \text{на } 12-40 \text{ зъ дуже тонк. вон. ов.} \end{array} \right.$

Пледы до дороги за штуку ар. 4, 5, 8 и вѣль до эр. 12. — Дуже краснѣ одѣни, сподиц, обгортиники, матеріи на сурдумы, плащъ до дому, тѣфль, сѣрочка (льдинъ), компотъ, камгарти, шевюти, трико, сукна для дамъ и на бильярды, перувиены, дескныи поручас

Заложенный Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взоры франко. Карты взбрдцевъ для памятъ краинъ нефранковано. Высылки за послѣдніюю наль 10 зр. франко.

Я маю замѣтіи складъ сукна зр. 15000 а. в. и розумѣй самъ собою, шо при мой свѣтлобѣ торговля позабытіемъ решити на 1 до 5 метровъ довѣгъ; я змушенъ отжъ продавати таки решити богато почище цѣны выработы. Взбрдцъ зъ нихъ посыпать не можна однакожъ недогоднѣ решити отмѣняются або отдаєтъ грошъ (Робъ заѣтку, шо други фирмъ вымѣняютъ такожъ, може що за бѣршай товаръ ало грошъ не звѣтаютъ).

Черезъ наслѣдуваніе ледащихъ або обмѣнъ фирмъ выдаю змушенными закинуты именорвони и прошу для того монхъ И. Т. Комитетъ щобъ мою солидну фирмѣ задержали ласкаво въ памятіи а на случай потребы почтили мено своимъ поважнѣмъ замовленіемъ, котримъ я завѣдѣи бѣдамъ мою наилѣпшую увагу.

Кореспонденціи пріимаютъ въ языкахъ ін-мѣцкѣмъ, угорскѣмъ, ческѣмъ, польскѣмъ, италійскѣмъ и французскѣмъ.

1577 (13-24)

Гарантія конкуренціи меблѣвъ.

Найретнѣйше и найдешевше жерело покупу, высылка меблѣвъ до всѣхъ частей свѣта гуртомъ и въ дробнѣй продажи.

зр. 10 ар. Теодоръ Димовичъ, Вѣденъ

1579 I. Bezirk Wipplingerstrasse N-го 27. (7-24)

Цѣнники даромъ и франко.

зр. 10 ар. Европейск. складъ

1579 I. Bezirk Wipplingerstrasse N-го 27. (7-24)

Цѣнники даромъ и франко.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ НАСѢНІЯ И РОСТИНЪ

I. СТАХЕВИЧА

у Львовѣ, пляцъ Маріїцкій, ч. 11.

поручас зовѣтъ свѣже и певно сходяче насѣніе огородовини, цвѣтобѣтъ, травъ, ростины пашныхъ, промысловыхъ и господарскихъ, деревъ и корчевъ, деревъ овочевыхъ, цвѣтобѣтъ вазоносымъ и всякихъ другихъ ростины.

Цѣна въ валюѣ австрійской; вага метрична. Высылка за готовку почтою або зелѣнкою або переказомъ почтовымъ. При бѣльшихъ замовленіяхъ отпраѣдній работѣ. За опакованіе дочисляется лишь власный выдатокъ.

До каждого замовленія за 5 зр. додаю порцію новини зъ огородовини або цвѣтобѣтъ або дѣвъ штуки наилѣпшихъ цыбульокъ Георгіаїп, або дѣвъ цибульки Туберозѣвъ сильно пахучихъ, а до замовленія на 3 зр. додаютъ насѣніе городовини або цвѣтобѣтъ поселя выбору зъ цѣнника до 20 кр., або дѣвъ штуки наилѣпшихъ Глядіюю обѣвъ.

20 грамобѣтъ

зр. кр.

Каларена.

Англійска вчасна, бѣла або синя 12

Велика позна 10

Голіть синя, 10—12 кил. тяжка, деликатна — 25

Ерфуртска, бѣла, вчасна, знаменита на о-

твѣртый грунтъ 20

Бруква.

Велика столова, жовта 60 — 4

" " бѣла 70 — 4

Англійска великанська жовта, дуже

смачна 60 — 4

Англійска, велика, червонава 80 — 5

Имперіаль, нова, въ видѣ яблокъ,

жовта 1 — 6

Морква.

Париска, найкоротша, наилѣпшиша

вніспектова 120 — 8

Нантъ, червона, середно-довга, безъ

огріжнія 1 — 8

Альтранггамъ, дуже велика, червона

и солодка 60 — 4

Франкфуртска, темно-червона, се-

редно-довга 80 — 6

Саальфельдска, бѣдо-жовта, велика,

циукрова 60 — 4

Великанська, жовта 45 — 4

бѣла 35 — 4

Оба посѣдніи роды суть дуже

добрѣ на пашу.

Петрушка, селери и іншій корінній рос-

тини.

Петрушка цукрова, коротка груба 40 — 4

" " довга 35 — 4

Рѣпа.

Маева, бѣла або жовта 40 — 4

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. управ. галиц.

Акцій. Банку Гипотечнаго

1556 14—? купує и продаве

всѣ ефекты и монеты
подѣль найприступнѣшими условіями.

5% Листы Гипотечніи
5% Листы Гип. преміовани

котрій після закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и набывшою постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до утищуванія капиталовъ фондовыхъ, пушнинныхъ, кавказкіхъ супружескихъ войсковыхъ, на кавцю и вадія

можна въ сѣй Конторѣ получити.

(до вилосованія съ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи вилкуються безъ проволоки по курсѣ днівнѣмъ, не числячи нѣякої провизії.

На продажъ!

30 півн. пчоль добре удержаніе, въ удачахъ товариства пчольничаго есть зарѣзъ на продажъ. Близшу вѣдомостъ подастъ

Александръ Мироновичъ,
въ Обельници, поч. Рогатинъ.
1601 2—5

Гіпеничный медовникъ
Л. Чиньского

въ Ярославѣ,

есть послѣ численныхъ признакъ и лѣкарскихъ свѣдочій найбѣрѣшими лѣчительными средствами въ недугахъ слабого трапеза якъ при: диспепсии, браку звѣтуту, згазѣ, отбиванію, геморроидахъ, малокровности и многихъ другихъ.

Цѣна за штуку 20 кр.

Можна набути у всѣхъ антикахъ и торговляхъ.

1603 2—50

На продажъ
100 пчель пчоль

въ удачахъ рамковыхъ

можна купити въ разомъ або по 10 у папі Ганкевичевои въ
Пінько идѣть Надвірною.
1611—1—2

СУКНО
отъ 1 зр. за метерь
и вище; пропу жадати вѣбрѣшъ отъ
фабричнаго складу

Zum weissen Lamm in Brunn.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, шо Высокоповажай отцѣ духовнѣ уряджуютъ при церквяхъ хоры, прото поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІЮ (або ФИСГАРМОНІЮ) до ученя спѣву.

Высокоповажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до рускимъ гимназії въ Львовѣ инструментъ мого выбору и може дати Высокоповажаніемъ. Отдѣль духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найбѣрѣшую информацію.

Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 зр. а. в. и вище.

Дась такожъ на раты.

1372 69—? Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ,

власитель первой въ Галичинѣ фабрики органівъ и гар-</p

Славній дріжджъ прасований
одинокій певий въ розчинѣ
зъ фабрики Ад. Игн. Маутнера и Сына у Вѣдни Sct. Marx
поручаетъ
на надходящій великомъ святыи
торговля КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА у Львовѣ.
Даскавъ замовленія и въ найменшой сколькости пріимає
отъ цынѣ и высокими ихъ почавши отъ дня 15 цвѣтня на
жаданье каждого означеннаго дня.
Прошу о скоре замовленіе. 1604 1—4

Шоби выступити противъ всякої обманы аноисової сполучилися
межинародне Товариство Експортове и Товарова Спілка Викторія, що
бы розсматривало всякий товары гумові, замінні, диваны, шовкові по-
крывали, обрусы и дерги на коні черезъ свого генерального засту-
пника, пана Беренфельда, такожъ и высокоповажанымъ отвратителемъ
приватнимъ по стальныхъ цвітахъ фабричныхъ за попереднімъ присла-
ніемъ готовки залѣзниці або за послѣднію почтовою.

Дивники Викторія, съ взорами звірять або
цвѣтію ар. 2-30, Викторія обрусы съ французскими,
найновійшій взоры ар. 2-20 и 3-40. Викторія покры-
валы на ложка ар. 3-20 и 4-20. Гарнітура гобелі-
новый два одѣяла один обрусь ар. 7-75. Гарни-
турка Викторія, такожъ 2 одѣяла и 1
обрусь ар. 7-50 и 10. — Заслоны Викто-
рія, складаються изъ 2 довгихъ крылья съ
бордюрами, одною драперію съ двома
поддержками, съ французскими Цѣле блю
ар. 3-50, 4-50. Правдивий всіхдній обрусь
шенильові, ар. 5- и 7. — Смирненській
портрети шенильові, повбѣсть до заслонъ
за штуку ар. 9- —, тунетанській взорецъ
ар. 4- —. Правдивий заслоны Мекка ар.
6-50 и 8-50. — Коши на постель для
служби ар. 2-50 и 3. — Фланельові одѣяла ар. 5- и 6. — Одѣяла
кашірові въ всіхъ барвахъ, сшиті найлѣпшими шифономъ за штуку
за штуку ар. 9- —, тунетанській взорецъ
ар. 4-60. Нормальний одѣяла після системи проф. Егеря, ар. 13- —. Ми-
лийській шовкові одѣяла здорові для осбѣхъ недужнихъ, шовкові буре-
тові ар. 3-25, найтажшою дубль якості ар. 6-30. Стебнованій одѣяла
Викторія зъ шовкового атласу всякомъ барви 118 см. широкій 190 см
дубль ар. 8-50. При замовленіи заслоны, обрудови и одѣяла просимо о
поданніи пожеланій барви.

Конкуренція обманъ конськими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предкладає на перекрѣть обманчивой
конкуренціи величезній, широкій и даже грубій не до зицції дергъ
Викторія съ 6 постными пасками модными за штуку лишь по ар. 1-40.
Такій самій 190 см. довгій и 130 см. широкій ар. 1-60, найтажшою якості
дубль ар. 1-90. Ти дерги можна такожъ уживати замѣсть кощівъ на
постель.

П. Т. Панамъ властителямъ коней по-
ручаемо нашъ спеціальній виробъ фіан-
січнихъ дергъ Викторія съ зовсімъ ясно-
жовтими тломъ и съ осьми пестрими бор-
дюрами въ паски за штуку ар. 2-60, най-
тажшою якості ар. 3-50.
Спеціальність въ правдиво англійскихъ
дергахъ до подорожні съ правдивою имі-
тацію тигрисової кожи, можна уживати
такожъ на возы и санѣ, цвіта за штуку
ар. 8-50 и ар. 9-50. Правдивий англ. пледы
до подорожні для мужчины 850 см. довгій, 150 см. широкій за штуку ар.
4-75 и 5-50, найлѣпшія сорта ар. 7-50.

Великій выборъ дивановъ, одѣяль, обрудовъ и дергъ. Цѣнники на
жаданье даромъ и франко.

Звергаю покорно увагу моихъ высокоповажаныхъ П. Т. отврати-
телей, що маю въключне застуство нововынайденыхъ американ-
скихъ науковихъ плащівъ бѣ дощу для дамъ и мужчинъ. Можна ихъ
увживати на одній бокъ яко обортники и порошники а на другій бокъ
кавуковий бѣ дошу. Ти плащі суть такъ малі и можна ихъ такъ
тако зложити, що можна ихъ въгодно сковать до кишечка. Чи то въ
подорожні чи въ мѣстѣ нема красної пошти. Цѣна за штуку лише ар.
7-50. При замовленіи плащівъ просимо о поданніи довгости, почавши
бѣ ковніро въ долину.

Замовленія треба вислати до генеральнаго агентури Export- und
Victoria-Waaren-Comptagie E. M. Bernig. Wien, I, Salzgries 3.
Агентури філіальні: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Пе-
тербургъ и Константинополь.

Прізнану загально найлучшу
Масу до запускання пôдлогъ

поручаютъ

Гібнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 43—0

Перепродуючи даємо отповѣдный рабатъ.

Тягненіе вже 24-го сего Мѣсяця

Kincsem по 1 зр. 11 лосоў въ лише 10 зр.

Головна выграна готівкою

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по бѣ-
трученю 20% 4788 выгра-
на готівкою.

Кінчемъ-лосы достати можна:

Въ бюрѣ лотерейнѣмъ угорскаго Jockey-клубу, Буда-
пештъ, Waitznergasse 6.

Выдаваєши въ редакторъ Иванъ Болей.

МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛАНЫ и СКЛА ЕД. ГЕБГАРДТА

у Львовѣ, плацъ Маріїцкій ч. 7.

поручає въ найбільшому виборѣ и въ перворядныхъ жерель

Сервисы столовій, гербатній и кавовій.

Скло кристалеве, рѣзане, гравировающее, тонкое, мусалінне и гладко въздышаніе.

Сервисы прикраси до вина, пива и ликеровъ.

Коши и тарелки на тѣста и овочі.

Коши на сыръ и масло и Сервиси на оцѣть и оливу въ оправѣ въ деревіи и металіи отъ 1 до 250 и вище.

Складъ комисіонній Срѣбла хинського альбаки въ набітаршої ремонованої фабриці Кошреца у Вѣдни.

Цѣни фабричній хинського срѣбла: 1613 1—5

1 тунінь ножѣль и вилокъ столовихъ зр. 31 и 32,50.
1 " " десертовыхъ зр. 24 и 25,50.

1 " ложка столовихъ зр. 16 и 17.

1 " ложечка до кавы зр. 8 и 8,50.

НА СВЯТА!

просить о вчасній замовленії

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлі, Тернополі, Дрогобичі и Коломиѣ

Вино въ барилкахъ 4-литровихъ по 80, 90 и 100 кр. за литръ; такожъ
дешевше по 70, 60 и 50 кр. (барилка числився 50 кр.). Въ фляшахъ
бгт 50 кр. почавши за фляжку и висце

Мѣдъ питній славно вѣстяго въ-
робу: фляшка 50 и 80 кр., лагра
60 и 100 кр., 1/2 фляшки 45 кр.
Мѣдъ патокъ за кил. 50 кр.

Сливки угорскіе зр. 30 и 40 кр.

Повила " 32 кр.

Горѣхи воловскіе " 24.

Горѣхи турецкій довгій за к. 80 кр.

" круглій за к. 50 и 60 кр.

Мигдали за к. 120 и 130 кр.

Розинки сultанській за к. 64 и 72 кр.

" великий съ костками за к. 64

и 72 кр.

чорний дробній за к. 64 кр.

Фінігъ сultанській за к. 90 кр.

въ вінці за к. 44 кр.

Каву въ самихъ добрихъ родахъ въ

тонкіхъ мішочкахъ 5-килевихъ

франко по 6-70, 7-60, 8-50, 9-20, 9-80

и 10-40 зр.

Дактиль за кил. 90 кр.

Марокъ за к. 200 кр.

Замовленія на дріжджі просимо прислати-
заслову єхъ означа-
ніемъ терміну, наколи въсклати. Зачисляти будемо 1- по 1 зр. 20 кр.

1- по 80 кр. за кильограмъ дріжджі Маутнера Найгубдійша вы-
сылка въ оригінальнихъ скриникахъ по 4 и 10 кильо.

На случай по-
треби въсклається и въ меншої сколькості.

Зарядъ Народної Торговлї.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

Найновѣшша, високій правдивою
державнимъ въ Гамбурзѣ дозволена и цѣльно
скарбомъ державнимъ гарантованої лотерії гро-
шева мас 100000 лосоў, зъ которыхъ 50.500
певно виграють. Цѣлій капиталъ приходачій до
лосований виносить

9,500.000 Марокъ.

Ся грошева лотерія відзначається осо-
бліво тимъ додгданимъ урядженіемъ, що
въ 50 500 виграний, котрі суть виписаній
въ побѣдѣ стоячої табелі, приходить до
певного поршенья вже въ колькохъ міся-
циахъ въ сїмъхъ постепенно посту-
паючихъ клісахъ.

Головна виграна першої класи виносить
50.000 марокъ; збільшахъ оттакъ в другій класі
на 60.000, въ третій на 70.000, въ четвертій
на 80.000, въ п'ятій на 90.000, въ шостій на
100.000 а въ сїмій випадково на 500.000, спе-
ціально же на 300.000, 200.000 марокъ и т. д.

Продажъ оригінальнихъ лосоў ся грошевої
лотерії повторено підписаному домові
торговельному а вѣт тѣ, що хотять взяти у-
часті въ закупії оригінальнихъ лосоў, зво-
льять съ ownими замовленіями отиствити просто до
сего-ж дому.

Поважанихъ замовленіяхъ просимо до-
лучити припадкої суми въ австр. банкнотахъ
або маркахъ поштовихъ до замовленія. Можна
такожъ посыкати гроши наказами поштовими, на-
важаніе въсклоняются такожъ пріоритетомъ за-
плати.

До тягненія виграної першої класи ко-
штує

1 цвітлій лось оригиналній зр. а. в. 3,50 кр.

1 половина лосу оригиналн. зр. а. в. 1,75 кр.

1 четвер лосу оригиналнаго зр. а. в. 0,90 кр.

Кажды получать на руку оригиналній лось засомотреній гер-
бомъ, державнимъ а рівночасно и урядовимъ плянъ лосовани, зъ котрого
видно вѣтій половина. Зарвъ по тягненію получить кождъ бе-
рчичъ участі урядову листу виграныхъ, засомотреній гербомъ держав-
наго. Видати виграныхъ плянъ після пляну ретельно и підъ га-
рантію державы. Наколи-бѣ неожидано получители не годивъ плянъ
лосовани, то мы ради готовї недогданий лосы передъ тягненіемъ назадъ
звати а бдати получение за нихъ суму. На бажаніе вислають уряд-
овий плянъ лосовани на передъ даромъ. Щоби мы могли всяки замо-
ленія старанно виконати то просимо вислати ихъ аль найкорші,
и кождый случай однакожъ передъ

1605 1-2

20. цвѣтня 1886

просто до насъ

VALENTIN & Comp.

Bankgeschäft Hamburg.

Зъ рукодѣльнѣ виробовъ церковныхъ
И. ПАКУШЕВСКОГО

улица Ормінська противъ „Народної Торговлї“

Отозва до Всечестного Духовенства.

Конкуренція, яка повстала въ нашому краю въ

фабрикъ недовѣрчими предпріемцами, амушае мене